

PIEŠŤANSKÝ OBOR (PO) nem.: PIESTANAUER RIESENTAUBE

Piešťanský obor, ktorého zaraďujeme do skupiny holubov obrov, patrí medzi mladšie slovenské národné plemená. Jeho prvý šľachtiteľ profesor Andrej Boďa bol pedagógom piešťanského gymnázia. Jeho zámerom bolo vyšľachtiť nové slovenské plemeno holubov s cieľom na vysokú úžitkovosť, ale pritom s primeraným estetickým zovňajškom. Šľachtením sa začal zaoberať v roku 1970. Úplný postup sa nezachoval, ale za základ použil holuba mondéna,

ktorého páril s kingom. Neskôr prilial krv rimanov a ďalšie plemená (maďarské obry, hanácke hrvoliaky, moravské pštrosy a české bagdety). Predpísaná hmotnosť a vysoká úžitkovosť sú základnými atribútmi plemena. Základné šľachtenie prebiehalo až do roku 1980, kedy vzniklo toto nové mäsové plemeno. Sústredilo vlastnosti východiskových plemien do jedného celku. Nové plemeno je vitálne, čiastočne lietavé, no najmä veľmi plodné a dobre krmivé.

Pokračovanie ďalšieho šľachtenia prebiehalo v rokoch 1980 – 1986 a zapojili sa do neho aj ďalší chovatelia, ale už len v rámci plemena so zameraním na prísnu selekciu plemenných znakov a vlastností. Uznávacie konanie prebehlo na I. celoštátnej výstave zvierat v Nitre 18. 11. 1987.

Prvý štandard piešťanského obra bol publikovaný v roku 1988. V ňom boli podrobnejšie definované základné požiadavky plemena, ako sú hmotnosť a dĺžka tela. V tej dobe bol uznaný iba jediný farebný ráz – čiernofľkaný. Po jeho uznaní vstúpili chovatelia piešťanského obra do novej etapy vývoja. Cieľom bolo toto úžitkové plemeno rozširovať, zveľaďovať a zdokonaľovať. V tej dobe významný slovenský holubiar, ktorý šľachtiteľovi robil odborného poradcu, prof. Oskár Ferienc, DrSc., charakterizoval piešťanského obra ako mimoriadne ušľachtilého, mäsitého a veľkého holuba, ktorý má zachovanú ľahkosť a eleganciu telesnej stavby,

schopnosť letu a veľmi dobré rozmnožovanie. Je krotký, pokojný a k chovateľovi prítulný. Je kratší ako rímsky holub, ale v prsiach je značne širší a hlbší, čo je predpoklad dobrej mäsovej úžitkovosti aj dosiahnutia limitovanej hmotnosti.

Postupne piešťanský obor zaznamenával určitý pozitívny vývoj. Zlepšenia boli hlavne v type, avšak neodrazilo sa to v hodnotení na celoštátnych výstavách. Navyše, chovy piešťanského obra neboli dostatočne početné, aby mohla pokračovať selekcia plemena podľa určených požiadaviek štandardu. Následkom toho bolo, že v rokoch 1995 – 2005 namiesto progresu plemena došlo k jeho útlmu.

V takomto stave došlo k založeniu samostatného Klubu chovateľov piešťanského obra v roku 2005. Znamenalo to zlepšenie práce členov klubu a k zlepšovaniu situácie prispievali aj klubové špeciálne výstavy. Klub mal od počiatku jasnú predstavu o svojej činnosti. Išlo o snahu preklenúť stagnačné obdobie plemena, a to určením etáp jeho rozvoja a zveľaďovania. V roku 2006 výbor klubu vstúpil do rokovania s Ústrednou odbornou komisiou pre chov holubov SZCH s požiadavkou prehodnotiť platný štandard. Predovšetkým išlo o odstránenie nesprávnej definície fíkanosti. V dovedty platnom štandarde bola fíkanosť definovaná tak, ako je v terajšom tigrovitosť, t. j. že posledných desať letiek na krídlach a chvostové perá sú plnofarebné. Po úprave štandardu je zadaná fíkanosť opačne, teda ako striedanie bielych a farebných letiek na posledných desiatich krídlových letkách a vo chvoste, a tigrovitosť tak, že posledných desať krídlových letiek a chvostové perá sú celofarebné. Na dosiahnutie týchto kresieb boli používané celofarebné holuby, avšak typickou kresbou piešťanského obra zostáva buď fíkanosť alebo tigrovitosť. Je to ťažká a náročná kresba, preto sa klub dohodol, že v klubových súťažiach budú tieto holuby uprednostňované pred celofarebnými.

V roku 2009, keď sa v Nitre konala Európska výstava zvierat a kde bola vystavená dostatočne veľká kolekcia zvierat, bolo plemeno zapísané do Európskeho zoznamu plemien holubov pod číslom 0048. Týmto zápisom má zabezpečenú slovenskú identitu.

Rozvoj piešťanského obra v súčasnosti napreduje. Rozširujú sa farebné rázy o červenú a žltú, pričom záujem o jeho chov rastie. Oblubu získava v Českej republike, Rumunsku, ale aj napr. v Maďarsku, kde boli holuby od členov klubu zaslané na farmy zaoberajúce sa produkciou diétného mäsa.

Je potrebné poďakovať sa šľachtiteľovi tohto pekného holuba za to, že sa mu ním podarilo viac zviditeľniť Slovensko.

Obrúčkuje sa obrúčkou veľkosti 11 mm.